

Søndag udsendes Gudstjenester fra københavnske Kirker, samtidig med at man nægter Udsendelse af den saakaldte borgerlige Konfirmation, som faa Gange om Aaret afholdes i Nikolaj Kirkesal, og det ærede Medlem kom navnlig ind paa dette, at en herværende Præst endda i en Radiogudstjeneste havde angrebet den borgerlige Konfirmation.

Om selve Begrebet Neutralitet vil jeg gerne forudskikke den Bemærkning, at Neutralitet i den Forstand, at vi betragter det danske Samfund som et fuldkomment nyt Samfund, hvor nogle Mennesker af vidt forskellige Anskuelse pludselig er traadt sammen og er enige om i Kraft af en Slags social Kontrakt at danne et Samfund — en Neutralitet af den Art er der selvfølgelig ikke Tale om herhjemme. Den Neutralitet, som Radioledelsen hævder — saadan har jeg i alt Fald forstaaet den —, er en Neutralitet, der, om jeg saa maa sige, tilsigter at bevare den aandelige status quo her i Landet.

Og dermed er allerede givet et Svar paa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Indsigelse. Thi saa længe vi endnu har en Folkekirke herhjemme, der omfatter over 98 pCt. af Landets Befolkning, og saa længe kun nogle ganske faa Tusinde af de 2 pCt., som er udtraadt af Folkekirken, erklærer, at de staar udenfor ethvert Trossamfund og altsaa er det, vi i almindelig Tale kalder Fritænkere, saa længe denne Tingenes Tilstand er for Haanden, kan man ikke sige, at Institutioner, som er startet ud fra fritænkeriske Synspunkter, har noget som helst berettiget Krav paa Udsendelse fra Statsradiofonien, og det saa meget mere som den saakaldte borgerlige Konfirmation jo er et Slag i Ansigtet paa alt, hvad der hedder Intelligens og Kultur.

Hvad er nemlig Begrebet borgerlig Konfirmation? Jeg har tidligere i en offentlig Forsamling haft Lejlighed til at stille dette Spørgsmaal, stille det til Partifæller af det ærede Medlem, men har ikke faaet noget som helst klart eller fyldestgørende Svar paa, hvad borgerlig Konfirmation er, og hvad dens egentlige Berettigelse er. Hvad er nemlig Konfirmation? Det ærede Medlem er tilstrækkelig kyndig udi det latinske Sprog til at vide, at Konfirmation betyder Bekræftelse. Nemlig Bekræftelse af hvad? Af den kristne Daab. Naar nu den saakaldte Forening til borgerlig Konfirmation anvender dette Ord ikke alene i sit Program, men ogsaa i sin Praksis, forekommer det mig rent ud sagt at være Nonsens.

Thi en borgerlig Bekræftelse, hvad vil det sige? Naar man læser Referater af den Højtidelighed, der foregaar i Nikolaj Kirkesal, saa hedder det f. Eks., at naar Højtideligheden er forbi, strømmer Venner og bekendte sammen omkring Konfirmanderne og lykønsker dem. Til hvad? Der er ingen som helst Forklaring paa, hvad de lykønskes til. Den hele Handling synes kun at have et eneste Formaal, nemlig under en Camouflage at søge at modvirke den kirkelige Konfirmation.

Hvis det var et ærligt Angreb paa Kirken og et ærligt Forsøg paa at imødegaa kirkelige Tanker og Ideer, kunde jeg forstaa det. Men dette her, det vil jeg sige til det ærede Medlem, det er aandelig Forfuskning i allerhøjeste Potens, en Sammenblanding af Begreber, som intet som helst har med hinanden at gøre. Det er en fritænkerisk Institution, som camouflerer sig under kirkelige Former og i kirkelige Rammer.

Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Spørgsmaal i Aften. Jeg tror allerede at have karakteriseret denne Institution tilstrækkeligt. Jeg skal kun tilføje endnu en Bemærkning, og den vil jeg gerne bede det ærede Medlem skrive sig bag Øret, at det undrer mig, at et Medlem, hvis Intelligens jeg nærer ikke ringe Tanker om, virkelig vil gaa ind for en Institution som den her nævnte. Jeg maa sige, at dette var mig en virkelig Skuffelse. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Idéretning. Den har jeg al Respekt for. Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem netop er, hvad man kalder en Idealist, en Idealist, som ikke er bange for at gaa angrebsvis til Værks. Og det ærede Medlem og jeg er — jeg tror nok i de fleste Henseender — bunduenige. Men jeg har altid ment at kunne møde det ærede Medlem som en Modstander, jeg havde Respekt for, og for hvis Ideer jeg bøjede mig. Det har forbavset mig, at det ærede Medlem har kunnet sige god for den aandelige Forfuskning, som den borgerlige Konfirmation giver Udtryk for.

Løvrigt beklager jeg som for øvrigt ogsaa den foregaaende Taler, at den Minister, jeg skal henvende nogle Bemærkninger til, ikke er til Stede, nemlig den højtærede Undervisningsminister. Men jeg faar trøste mig med, at det stenografiske Referat formodentlig vil give den højtærede Minister fuldkommen det rette Indtryk af, hvad jeg her ønsker at fremføre.

Ved Finanslovens tredie Behandling i forrige Samling havde jeg Anledning til i